

అచలి వచ్చితా జలకమాడిన యంతటిసేపు కృష్ణవే
 డీచలదూర్ఛికల్ రసధునీ పరిసర్తనవైఖరన్ సుధా
 రోచులు క్రుమ్మరించినవి ప్రోవులు వడ్డ వెలందినవ్వులే
 పూచెను పూపులై తరగమొత్తములక వెలిగించు వెన్నెలై.
 ఈ నదికూడ స్త్రీ ప్రకృతియే మఱియింతటి కాముకత్వమే
 లో నెఱమేనఁ జీరతడి నొత్తుకొనుక తరుణీపయోధరా
 గ్రాన పయస్సుధావలయకంబుల గాటపు కాగిలింతలో
 పూను సతీకపోలతలముక చెమరించిన యట్లు నిల్చెడుక.
 నాసయనంబు లీసుదతి నాని నునుంబులకల్ ఘటించి న
 ట్లైన తనూలతక మరగి యచ్చటినుండి మరల్చరావు, ల
 జ్ఞానికురుంబమైన చెలిసన్ననిచీరచెఱంగు మై పరి
 త్రాణము గాగ లాగికొని దాచగ లేదు తనూవిలాసముక.
 తనివిగ కృష్ణలో జఘనదఘ్నుముగా నిలుచున్న యీ వినూ
 తన మధురత్రపాపులకితాంగి సముద్భవదర్శ మప్పరో
 జనమును బోలెనై యనిమిషత్వము తెచ్చెడి పొమ్ము నాకు నా
 తనువున వేయికన్నులను తాల్చిన యట్లయితిం బొరిం బొరికః
 ఈ మృదుదేహా నక పులకరింపగచేసిన శ్రీ మనోహర
 శ్యామల మూర్తి చీరతడి వ్యక్తములైన తనూవిలాస రే
 భామదనావతారము చకచ్చకితద్యుతి మద్విలోచన
 శ్రీ మదరేఖ తా ననుసరించును బో తనసిగ్గుత్రోవలే.
 జలమున ముద్ది యీ చెలియ చక్కని కాళులయందు నందెలు
 బలె పెనవైచి తజ్జఘనభాగము నాచి నెలంత నీటిలో
 పల మునిగించి చిన్నిపడవక తనతోకఁ దెమల్చు పెఱితిమిం
 గిలమువలెక జలాంతరిత కేళి యుగీభవితక భజంచెదక.
 పలపల మూగు నీలమధుప్రవకరంబుల పట్టువోని యీ
 చెలి జడచుట్టులో నొదిగి చేరద క్రొత్తలంటుకొన్న పెం
 డిలికొడుకైన జేటికరణిక తలముంచని లేతయీడు కో
 డలు తన క్రొత్త పూపులజడక మఱిడాగిన నన్నెఱుంగదే.
 నిలచిన నేనుబద్ధమగు నీటివలెక నడువక ప్రవాహమై
 వెలిన నీటివోలె చిఱువెచ్చన చూచిన జాముప్రొద్దు చా
 యల నులివెచ్చనౌ తరగలాడిన నీటివలెక లతాంగి తా
 కిలకిల నవ్వివక శిలలు గీరిన నీటివలెక కనంబడుక.
 మతిపొరపాటు ప్రభృతుసుమా మృదుశైవల కుంతలంబులక
 జతనుగ మీనుకన్నుల లసత్తరలాచ్చ తరంగదృక్కులక
 తతపరిషిక్త దేహమున తా చనుదెంచెనొకో జలాధిదే
 వత మఱికాక యేల కనవచ్చును కామినిలో ద్రుతత్వముల్.
 నాకవితక విశాలజఘనా ! ఒక యశాచితి లేదు భాషలే
 దాకృతిలేద యూరక రసాత్మత నే స్రవియించిపోదు నీ
 వాకృతి యందమాచిన రసాత్మపు నీకును నాకభిన్నతా
 శ్రీ కత కల్గినక పులకరించెను పొమ్ము రసప్రపంచముల్.